

ŠKOFIJSKI LIST

60.

Poročilo o konferencah »Sodalitas Ss. Cordis Jesu« leta 1910.

I.

Zopet je leto plodonosnega dela končano; tudi minulo leto je »Sodalitas Ss. Cordis« lepo izvrševala svojo vzvišeno nalogo.

Konference so preteklo leto imele obravnavati jako važne reči. Tvarino obravnavam so dajali izredni dogodki v sveti Cerkvi sami, kajti pozornost vsega sveta se je to leto z vso napetostjo obračala v Rim. Bilo je to leto v marsikaterem oziru karakteristično. Dokazala se je vsa moč avtoritete poglavarja sv. Cerkve. Framasonstvo noče pripoznati nobene avtoritete svetnim vladarjem in prestoli se zibljejo, ker jim je izpodkopana vsa podlaga.

Le en prestol stoji, le ena avtoriteta še velja, in sicer le cerkvena. Zastopnik te avtoritete je poglavar sv. Cerkve in prav sedaj, ko vse druge nič ne veljajo, njegova še raste. On govori otrokom vsega sveta in vsi ga poslušajo. Ves svet pazi, kaj bo povedal, kadar se naznanja kaka nova okrožnica.

To se je pokazalo tudi minulo leto.

Ko je bila objavljena Boromejska enciklika, je ves dobro organiziran svobodomiselní svet z židovstvom vred na najbrezobzirnejši način ponovil svoje napade na sv. Očeta in sv. Cerkev, kar se je na prvi hip zdelo tem nevarnejše, ker je celo dobro katoliško časopisje le bolj pohlevno napade odbijalo. Toda vkljub tem napadom se niti en stavek v encikliki ni izpremenil, ne preklical. Avtoriteta poglavarja sv. Cerkve je zmagala — sovražniki so osupli drug za drugim potihnili. Sledili so potem globoko v versko življenje sezajoči dekreti, ki so nasprotnike sv. Cerkve prese-netili in vse zmedli tembolj, ker so prihajali drug za drugim jako hitro: dekret o modernistih, o sv. obhajilu otrok, o prestavljanju župnikov, o prisegi proti modernizmu, o sodelovanju duhovnikov pri svetnih poslih, — in pripravlja se menda zopet nov dekret glede nadarbin.

Prvi hip so bili celó katoličani nekako osupli, a kmalu se je razjasnilo.

Negotovost in nekaka boječnost se je pokazala prvi hip tudi v konferencah, izraža se sem-tertja neka bojazljivost, bo li to dobro ali ne, zdelo se je to ali ono prestrogo, enostransko ali neizpeljivo i. dr. Vsi dekreti so se pri konferencah vsestransko pojasnjevali in megle so se razgnale in razpihale, nejasni pojmi so se pojasnili, prikazalo se je jasno solnce in uvidela se je modrost vseh teh ukrepov. Z navdušenostjo in hvaležnostjo se oziramo duhovniki in verniki na svojega vidnega poglavarja in v popolni pokorščini se klanjamo njegovi avtoriteti.

Sovražniki sv. Cerkve so se potihem teh dekretov veselili, kajti pričakovali so, da se bodo katoličani, zlasti duhovniki in učenjaki omajali v pokorščini in zvestobi do sv. Cerkve, da ne bodo hoteli v tem oziru priznati avtoritete, — pa varali so se sedaj, kakor vselej poprej, saj so pri vsaki krizi v zgodovini krščanstva tistodobni modernisti pričakovali z gotovostjo, da bo zdaj zdaj konec katoličanstva, da se bliža razpad sv. Cerkve. Za sedaj so zopet potihnili vsaj v javnosti, ko vidijo moč sv. Cerkve, moč cerkvene avtoritete in pripoznati morajo občudovanja vredno disciplino, občudovanja vredno moč, ki jo ima cerkveni poglavar. Tega dejstva si ne morejo razlagati, ne ga umeti. Nam je to jasno. Katoličani poslušajo in ubogajo besedam višjega poglavarja v Vatikanu, ne le vsled lepo urejene administrativne uredbe, marveč na podlagi globokega verskega prepričanja, da to lepo urejeno cerkveno vlado vodi božja moč, božja previdnost. Ako bi te vere ne imeli, bi se bilo tudi katoliški Cerkvi tako godilo, kakor nekaj premogočnim, pa sedaj popolnoma razpadlim kraljestvom in državam. Pokorščina katoličanov sloni na verskem prepričanju, obžarjena je s svitom večnosti.

Uklanjamo se torej v pokorščini avtoriteti poglavarja sv. Cerkve, kajti potrebna mu je pri vladanju sv. Cerkve. Avtoriteta pa je potrebna sploh; vsak škof jo potrebuje v škofiji, vsak župnik v svoji župniji, vsak kaplan v svojem delokrogu; tudi ta sloni na verski podlagi in prav radi tega imajo duhovniki vedno veliko veljavo celo pri takih, ki sicer nimajo veliko vere, pa je popolnoma vendar še niso izgubili.

S popolno vdanostjo in pokorščino se je torej sprejel dekret o modernizmu, ki je globoko posegel v stremljenje sedanje dobe, s popolno vdanostjo in pokorščino se je storila prisega, ki bo mnogo nevarnosti preprečila. Z veseljem se je izvedel dekret o pogostem sv. obhajilu za odrasle in se bo izvedel o sv. obhajilu otrok. Prav ti dekreti pa so veliko naše upanje za prihodnost, kajti kje drugod hočemo iskati pomoči, na koga zaupati, če ne na Njega, ki je v sedanjih razmerah, ko se vse peklenske moči zaganjajo v skalo sv. Cerkve, edino naše upanje.

Le poglejmo, kaj so portae inferi dosegle: odvezle so sv. Cerkvi vso zunanjo pomoč vlad in vladarjev, vzele so ji vso posest, vzele so ji častno mesto med vladarji, vzele so katoličanom varstvo v postavodajstvu, vzele so jim univerze, požgale so njene samostane ali jih izpremenile v vojašnice, vzele so ji vpliv na šole in korakajo z vso silo kapitala, svetne moči, z mečem in »vedo«, z vso silo časopisja in skrivnih in javnih sovražnih družb zoper sv. Cerkev, vsi, od prvih javnih zastopnikov do anarhistov in požigalcev, — et non est alius, qui pugnet pro nobis, nisi tu Deus. — Sv. Cerkev pa moli: non timebimus, dum turbabitur terra; Deus in medio ejus non commovebitur. Da, Gospod je med nami v presv. zakramentu, k Njemu se zateka ves zemeljski krog. K Njemu vabijo sv. Oče verne kristjane, kličejo jih k pogostemu sv. obhajilu, tu pričakujejo pomoči. Prav zaradi te pomoči upamo, da nas najhujši sovražnik zmagati ne bo mogel. Le poglejmo okrog sebe, kaj bi bilo, ko bi ne imeli češčenja presv. Rešnjega Telesa? To združuje vernike, jih ohrani sveti veri, jih stori močne, jih razsvetljuje, da spoznajo krive nauke in hudobne nakane sovražnikov. S kakšno vnemo se ljudstvo udeležuje štiridesetne pobožnosti, praznuje dan vednega češčenja itd. Upajmo, da bode pogosto sveto obhajilo, obhajilo otrok še globlje segalo v srca, še bolj zavarovalo ljudstvo proti današnjim nevarnostim. Mrzlo in ledeno je še sicer v srcih mnogih kristjanov, pa prišel bo čas in reklo se bo: jam hiems transiit, flores apparuerunt in terra nostra. Kakor spomladi poleg

snega prijazno iz zemlje gledajo rumene trobentice, beli zvončki in se kmalu za njimi hribi in doli pogrnejo s cveticami, tako se v sedanji duševni zimi v obhajilu otrok prikazujejo seli duhovne pomladi. — Portae inferi škripljejo z zobmi, otroci pa ploskajo: tudi mi bomo šli k svetemu obhajilu. Da, ex ore infantium et lactentium perfecisti laudem, ut destruam inimicum et ultorem.

II.

Pohvalno omenjajo gospodje dekani, da je bila udeležba pri konferencah splošno povoljna. Nekateri gospodje so bili jako vestni in so se konferenc v s e l e j udeležili, so v razprave jako vneto posegali, duhovito pojasnjevali razne dvome i. dr.; drugi so izostali le iz opravičenih tehničnih razlogov, zadrževala jih je bolezen, skrajno slabo vreme, nujna opravila; — pri nekaterih pa je manjkalo dobre volje. — Naj bi se gospodje ozirali tudi na hišnega gospodarja, kjer je konferenca, kajti gotovo je mučno, ako se pripravlja in pričakuje mnogo gospodov, pa jih ni.

Obravnavala, preresetavala in reševala so se pri vsakem shodu razna nadrobna dušnopastirska in družabna vprašanja. Pregled konferenc kaže, da je bila vsebina obravnav jako različna: apologetika, jus, morala, časopisje, dušno pastirstvo, šola, Marijina družba, mladeniška organizacija, socialno delo, dušnopastirsko poslovanje, duhovnikova politika, največkrat o prejemanju sv. zakramentov. Pri vseh teh obravnavah se je veliko lepega slišalo; brez dvoma te lepe obravnave niso bile brez sadu za udeležence. Še večjega uspeha pa je upati sedaj, ko se bodo tvarine po gotovem redu obravnavale, prav v smislu naših pravil. Že preteklo leto so si v Loki (pri konferenci pri Sv. Lenartu) napravili jako dober načrt, n. pr. izvolil se je odbor, ki naj predlaga tvarino, določi referate; vsak član je obvezan vsaj za en referat; določi se število konferenc; pri vsaki konferenci se določi naslednja tvarina i. dr. Vse to je jako praktično, da imajo člani že pregled zanaprej in se ne dela v neki negotovosti in nejasnosti glede tvarine in obravnav in referentov. Poleg teh obravnav so se semtertja dajali času jako primerni opomini, n. pr.: (Vipava) naj bodo duhovniki v svojih dopisih na razne urade vedno uljudni, — naj posvetijo duhovniki vso skrb društvom, da ne pridejo nasprotniki, ki so na delu, do moči; — razložile so se jako lepo duhovne vaje otrok. (Leskovec): zaročencem ne delati nepotrebnih stroškov; — naj so duhovniki v vsem svojem vedenju, govorjenju, delovanju pre-

vidni, da se nihče ne bo mogel pritoževati; — naj se otroci pri I. sv. obhajilu zapišejo v bratovščino presv. Srca Jezusovega. V Kranju je g. dr. Perne pred prisego kratko pa jedrnato razložil, kaj je modernizem. — V Ribnici se je temeljito razpravljalo razmerje med Orli in Marijino družbo, o fantovskih navadah in razvadah in o vprašanju, kaj bi se smelo fantom v Marijini družbi dovoliti, kaj ne. Ker je to vprašanje jako važno, se bodo poglavitne točke te razprave priobčile v škofijskem listu. — V Adlešičih se je poudarjala važnost župnijske kronike za zgodovino posameznih župnij in slovenske kulturne zgodovine. Tudi naslednji župniki bodo hvaležni, ako bodo imeli v kroniki vse podrobnosti zapisane. Kar je danes malenkostno, bo čez 50 let morda zelo zanimivo. Zato naj se marljivo spisuje. — Nekateri konferenčni zapisniki so bolj kratki in obsegajo samo bistvene točke obravnave, drugi pa so jako lepo sestavljeni, da se dobi iz njih popolnoma jasen pregled in se vidi vsa zanimivost obravnave.

Mnogo gospodov je prostovoljno z veliko vnemo in spretnostjo pismeno rešilo jako zanimiva vprašanja, kar je posebnega priznanja in posebne pohvale vredno. Marsikateri spis bi se dal porabiti za ta list, moral bi se pa nekoliko izpremeniti, kajti pri konferenci se marsikaj lahko pove in se mora povedati, v javnosti pa je treba večje previdnosti.

Pregled obravnavanih tvarin.

Ljubljana, mesto. —

Ljubljana, okolica. O inventarju (Erjavec). Kdaj in kako naj se duhovščina vtika v politiko (Zabret). Ohranjenje in obvarovanje cerkvene oblike (Finžgar). Jura mere parochialia (Jemec). Kako ravnati z ljudmi, ki prebirajo slabe liste in kako jih zabraniti (Zabret). Kako je odpomoči mehanizmu pri sv. maši (P. Avg. Čampa, spis). Unsere Pflichten als Seelsorger v. P. Witz (Plantarič). Ponavljajna šola (Jemec). Pogostno sv. obhajilo. Arhivi. Zložba obligacij.

Cirknica 1909. O organistu in cerkveniku. O ekskurzih. Osebnosti. Podrobni načrt za poučevanje verouka. — 1910. O knjigi: Dekletom. Razgovor o birmi, o prvem sv. obhajilu. O menjanju zemljišč. Razgovor o tridnevnicu na čast presv. Rešnjemu Telesu (Rajčević). Poročilo o shodu Marijine družbe v Ljubljani. Glavne zmote modernizma. Dekanska vizitacija glede verouka. Periodične napovedbe.

Idrija. 8 konferenc. Poročilo o konfer. dek. vodn. Marijine družbe (Oswald). Poročilo o dekanskem shodu (dekan Arko). Kako posegaj

duhovnik v mladeniške organizacije (Zevnik, spis). Smotrenost v naravi (Lah). Ali žival res misli (dekan Arko). Načrt učne tvarine za ljudske šole (Oswald). Dekret o pogostnem sv. obhajilu (Lah). Inventar, enotnost glede napovedbe.

Kamnik. Poročilo o shodu voditeljev Marijine družbe (Bernik Val.). O abstinenci (Fr. Rihar). O pripravi za sveto birmo (dekan Lavrenčič). O strinjanju obligacij (dekan Lavrenčič). Večkratno sveto obhajilo (Fr. Rihar). O izvršeni vizitaciji v dekaniji (dekan). O predsodkih duhovnikov glede pogostnega svetega obhajila (P. Angelus Mlejnik). Delovanje živinorejskih zadrug za kamniški okraj (Mrkun). Razne oracije pri sv. maši (Zevnik). Praktična pogostna in vsakdanja sv. obhajila (dekan Lavrenčič). Alkoholno vprašanje in duhovnik (Mrkun). Dekret o pogostnem sv. obhajilu (dekan Lavrenčič). Razgovor o dekretu »De amotione parochorum«. Pridiga bodi moderná, poljudna in popularna (Zevnik).

Kočevje. —

Kranj. Kaj je duhovnik dolžan svojemu sobratu (Mikš, pism.). O organizaciji Marijinih družb (Brešar). Mladinska skrb (Zabukovec). Pogostno sv. obhajilo in predsodki (Potokar). Kdaj in kolikrat spuščaj katehet otroke k svetemu obhajilu (Čadež Viktor). Sacerdos sicut alter Christus in terra orat et laborat (Vondrašek, pism.). Duhovnik in molitev sv. rožnega venca (Zabukovec, pism.). O laži (Golè). Poročilo o Schubertovi brošuri: Die Seelsorgstätigkeit in ihrer Beziehung zu den Pastorationsgebieten. Kaj je bistvo modernizma (dr. Pernè).

Leskovec. Kateri krstni listi naj se kolkujejo, kateri ne; razgovor. Poročilo o dekanskem shodu (dekan Schweiger). Spisovanje matrik; razgovor. Ali ima duhovnik še kaj predsodkov glede pogostega in vsakdanjega sv. obhajila (Klavžar, pism.). Eine Freudenbotschaft für alle Katholiken, po brošuri Springerjevi. Triduum eucharisticum; razgovor. Kdaj se imenuje obhajilo pogosto. Obhajilo bolnikov; pogosto obhajilo mladine. O pogostnem sv. obhajilu (Fatur, pism.). Ne prestrogi pri odvezi neke vrste grešnikov (onan.). Kako naj se olajša spovedovanje. Pogosto sv. obhajilo šolskih otrok (Opeka, pism.). Glasna molitev pri očitni službi božji.

Litija. Smrt grešnikova in presv. evharistija (Hiersche). Navajanja šolske mladine k verskim vajam (Globelnik). Greh duhovnikov in presv. Rešnje Telo (dekan Rihar). Društvene knjižnice (Krische). Presv. Rešnje Telo in pogubljeni duhovnik (Pogačar). Privatno občevanje

duhovnikov z družinami (Primar). Peklo duhovnika in presv. Rešnje Telo (Koblar). Važnost duhovnega pastirja pri otrokih (dekan Rihar). Odpis zemljiškega davka z ozirom na duhovnike (Jaklič, pism.). Presv. Rešnje Telo upanje spokornemu duhovniku (Pogačar). Večkratno obhajilo moških (Žust, pismeno).

L o k a, Selška dolina. Naredi se načrt za konference za leto 1910., izvoli se zapisnikar, določi se število konferenc; vsak član obvezan za en referat; izvoli se odbor, ki naj predlaga tvarino za referat. O svobodni šoli (Marčič, pism.). Promemoria a parochia facienda (Karlin). O prvem sv. obhajilu (Kepec, pism.). O spovedovanju grešnikov, ki žive v daljni grešni priložnosti (Marčič). O zapisniku pri izpraševanju ženinov (Karlin). O ljubezni spovednikovi do spovedancev (Marčič). Dolžnosti pridigarja in spovednika glede pogostnega sv. obhajila (Borštinar). O brošuri »Staršem«, II. zvezek (Rožnik). O inventarjih (Pfajfar).

M o r a v č e. Pouk krščanskega nauka v ponavljavnih šolah (Vodopivec). Kako se napravi inventar po starem prejšnjem inventarju (dekan Bizjan). Duhovnikova požrtvovalnost v sedanjih časih (Hartman). Izpremema zakonskega prava po dekretu: Ne temere (Žust). Napoved za osebno dohodnino (dekan Bizjan). Kako se bojujmo zoper najnovejšo obliko liberalizma (Majdič).

N o v o m e s t o. Razprava o načrtu za pouk verouka (Peterlin). Pogosto sv. obhajilo. Der Seraph. Liebesbund (Peterlin). Določila o cerkvenem arhivu. O Marijinih družbah (Porenta). Triduum eucharisticum. Sv. maša ob nedeljah in Novo mesto. Dijaška organizacija v Novem mestu (Potočnik). Kako se napravi fasija in interkalarni račun (Trškan). Potreba poživiti izobraževalna društva (Trškan). Dohodninski davek in ustanovne maše (prošt dr. Elbert). Udeleževanje šolske mladine na evharistični praznik, o sv. misijonu, prošnji teden (Zakrajšek). O jeruzalemskem popotovanju, se nadaljuje (Trškan). Modernizem v cerkveni umetnosti. Debata o občinskem volivnem redu.

P o s t o j n a. Razgovor o 2. in 3. vprašanju, namenjenem za shod dekanov. Poročilo o podrobnem načrtu za poučevanje verouka (o prvih treh razredih poročal Ahačič). Poročilo o misijonih (Permé). Poročilo o shodu dekanov (dekan Erzar). Razlaga sv. maše do evangelija, se nadaljuje (Šifrar). Kdaj je umestno, da spovednik izprašuje spovedanca in kako naj ga izprašuje (dekan Erzar). O pogostem sv. obhajilu (Ahačič, pism.). Kako naj se postopa z onan. v spovednici

(Wester, pism.). O učnem načrtu za verouk (od tretjega razreda do konca, Ažman, pism.). Obred pri posvečevanju oltarja (Abram). De peccato mortali et veniali (Kapš). Duhovnikova poslednja volja (Laznik).

R a d o v l j i c a. Psalmi v pripravi na sveto mašo (Pečarič). Dekanijski odbori izobraževalnih društev (Drolc). Križ duhovnikov (P. Henrik). Poročilo o shodu dekanov (dekan Novak). »Trije slavospevi« Benedictus, Magnificat, Nunc dimittis s posebnim ozirom na Eucharistio (Vilman). Duhovnik in politika (Mrak). Canticum »Benedicite« (Pečarič). Pouk verouka na eno- in dvorazrednicah (Bleiweis), na štiri- in petrazrednicah (Čuk in Drole). Duhovnik in socialno delo (Val. Oblak). Razgovor o patronatu Vincencijeve družbe. Kristusova vzgojna sredstva (Kramar). Potovanje po svetu, Rafaelova družba, društveno življenje v New-Yorku (Lavtižar). Sestava cerkvenih in nadarbinskih inventarjev (Bleiweis). Časopisje in duhovnik (Košir, pism.). Vera in brezdomovinstvo (Žbontar). Luči cerkvenega leta zlasti za duhovnika. (Bleiweis).

R i b n i c a. Kako poživiti mladeniške Marijine družbe (Orehek). Resnična in dozdevna smrt z ozirom na podelitev sv. zakramentov (Dagarin, pism.). Fantovske navade in razvade; kaj Marijini fant sme in česa ne sme (Orehek, pism.); presoja referata po dekanijskem nadzorniku (Krumpestar, pism.). Kako naj navaja katehet otroke k pogostnemu sv. obhajilu (Pravhar, pism.). Preporod mladeniških Marijinih družb (Orehek, pism.). Razmerje med Orli in mladeniško Marijino družbo (Škulj, pism.). Izpraševanje v spovednici (Lavtar). Duhovnikova osebna dohodninska napoved (Erjavec, pism.). Sestava cerkvenega in nadarbinskega inventarja (Erjavec). Cerkevne organizacije v teoriji in praksi (Škulj, pism.). Zapleten casus in confessionali (Govekar, pism.).

S e m i č. Razlaga psalmov (P. R. Kubinek). Kateheza in hexaameron (P. G. Cerar). Škofijski list 1910, št. 2., točke: 1. nevarnosti, 2. potrebe organizacije, 3. naraščaj (Pavlovčič). Mladeniško gibanje (P. Dostal). De occulta compensatione (Zupančič). Škofijski list 1910, št. 2., točke 4., 5., 6., 7., 8. (Natlačen). O spisovanju župnijskih kronik (Šašelj). O prepovedi točenja pijač med službo božjo (Romè). O potovanju v Palestino (Natlačen). Katere vojaške predpise je treba vsakemu duhovniku znati? (Novak). O novem občinskem volilnem redu. (Jerič).

Š m a r i j e. Förster, Jugendlehre (Texter). O izpraševanju vesti (Vrhovec, pism.). Kako naj skrbi

duhovni pastir za mladeniče (Kovič). Slovenska Straža, razgovor. Kaj častimo, ko častimo Srce Jezusovo (Švigelj, pism.). O vsakdanjem svetem obhajilu. O prevari samega sebe (dekan Trček, pism.). O kmečkih dolgovih, se nadaljuje (Tomc).

Treb nje. Dodatek za leto 1909: O socialnem zavarovanju (Oblak). O pogostnem svetem obhajilu. Prima, Tertia, Sexta (Bukowitz). O pogostnem sv. obhajilu (Kurent). Kaj mora vedeti duhovnik o bankah in borzi (Hladnik). — 1910: O mašnih rubrikah, se večkrat nadaljuje (Bukowitz). O porabi bonorum superfluum (Šesek, pism.). Kdaj naj spovednik da odvezo (Omahna). Kakšna naj bo zakramentalna pokora? (Omahna, pism.). Duhovnik pridigar, kako naj se pripravlja, da bo pridiga uspešna (Žitnik, pism.). Kako pridobiti moške za pogosto sveto obhajilo (Vidmar). Dekanijski odbori izobraževalnih družb. Priporočja se skioptikon, ki poživlja pouk. O dekretu Maxima cura (Povše). O času za prvo sveto obhajilo (Oblak).

Tr novo. 12 konferenc. O skupnem delovanju učiteljev in duhovnikov. Kako skrbeti, da bi otroci dobro štivo čitali. Dr. Kržišnik razlaga veroučne metode. Poročilo o dekanijskem shodu (Golmajer). Važnost šolskih katehez (M. Škerjanec). Krščansko pozdravilo H. b. J. Kr. (dekan Kržišnik). Previdnost duhovnika pri občevanju z drugim spolom (Pehani). Napake pri veroučenju (dekan Kržišnik). O pridržajih (dekan Kržišnik). Duhovnik in gostilna (Groznič, pism.). Kakšen bodi pouk ženinom in nevestam po sinodalnih določbah (Gogala, pism.). O strelovodih na cerkvah in župniščih (dekan Kržišnik). Alkohol in naše organizacije (M. Škerjanec). Govorica duhovnikova (Fr. Zorko). O dolžnosti pridigarjev glede pospeševanja vsakdanjega svetega obhajila (Borštinar, pism.). Posebna priprava na vsakdanje sveto obhajilo (dekan dr. Kržišnik). Razgovor o tridnevnicah v čast presvetemu Rešnjemu Telesu. Podružnica Slomškove zveze (Lenasi). Vsakdanje izpraševanje vesti (dekan dr. Kržišnik). Protialkoholno gibanje (M. Škerjanec). Kako je skrbeti, da katehet predela vso tvarino enega leta (dekan dr. Kržišnik.) Duhovnik in časopisje v začetku leta (M. Šker-

janec). Duhovnik in družbe treznosti (Tomažič). Znamenje edinosti svete Cerkve v praksi (M. Škerjanec, pism.). O inventarju po škofijski sinodi (M. Škerjanec). Predsodki o vsakdanjem svetem obhajilu (Golmajer). Kako je z baticami ravnati (Groznič, pism.). O pristojbinskem namestku (Jan. Škerjanec). Poročni čas, glede par. propr. Kdaj more otrok že smrtno grešiti (dekan dr. Kržišnik). Apostolstvo molitve (Pehani). Korist pogostnega svetega obhajila (Bojanec). Načrt za verouk (Zorko). O duhovnikovi vestnosti (dr. Sever, pism.). O patronatu Vincencijeve družbe (M. Škerjanec). Kakšna bodi propoved (dekan dr. Kržišnik). Duhovnik pri spovedi — njegov spovednik (dekan Velhartický). Hospitacija v III. razredu. O kletvi (dekan dr. Kržišnik).

Vipava. Kateheze v šoli (dr. Sever) in debata. Kako urediti župniško pisarno po določbah II. sin. (Koller, še nadaljuje). O pogostem svetem obhajilu (dekan Lavrič). O letnih poročilih Marijine družbe (Koller). Ustanovitev društva za mladinsko skrb (dekan Lavrič). Evharistična tridnevnicca (dekan Lavrič). Pomisleki nekaterih zoper vsakdanje sveto obhajilo (Koller). Važnejše razprave I. zv. Quartalschrift (Rihar). Pismo knezoškofovo duhovnikom (Debevec). Plesi o Marijinih praznikih v Vipavi (dekan Lavrič). Kako se je obnesel pouk po načrtu društva slovenskih katehetov (Debevec in dr. Sever, pism.). Bogoslužne vaje otrok (Kromar). Posvečevanje nedelj in praznikov (Čemažar, pism.). O mladinski vzgoji po škofovih knjigah (Koller). Motu proprio (Rihar).

Vrhnika. Dekanijski odbori (Turšič). O serafinski ljubezni — poročilo o shodu dekanov (dekan Gantar). Pot duhovnika do apostazije (Bambič, spis). Razgovor o cerkvenih ključarjih ter o upravi cerkvenega premoženja (Nagode). Katekizem, nazorstvo, metoda, nekaj katehetskih problemov (dr. Prešern, spis). O pogostem dnevnem svetem obhajilu (dr. Prešern). V kateri starosti naj se puste otroci k svetemu obhajilu (Mihelčič). O razliki med cerkvenim in civilnim pravom ozirom zakonske zveze (Mihelčič, spis) O napovedbi osebne dohodnine (Erjavec).

Ž u ž e m b e r k. —

J. Flis.

61.

Shod naše mladine.

Duhovnikom.

Razglasila se je dolgo pričakovana in srčno zaželjena napoved za shod naše mladine. Ta razglas mora razveseliti in na navdušeno delo izpodbuditi posebno nas duhovnike. Zakaj?

1.

Še pred malo leti smo bridko zdihovali, da nam manjka odločno katoliških lajikov razumnikov. Trepotali smo za naše akademike, ki so bili v največji nevarnosti, da zavržejo krščansko

svetovno naziranje in ga zapeljani zamene z monističnim, ki taji ne le krščansko razodenje, ampak kar naravnost tudi Boga Stvarnika. Tako zavarani izobraženci naj bi prišli med naše ljudstvo kot odvetniki, uradniki, profesorji, zdravniki! Naj bi prišli med ljudstvo kot odsek one svetovne organizacije, ki oborožena z vsemi modernimi sredstvi izpodriva, da, silovito napada sveto katoliško Cerkev, da jo spodbije in izrine od vseh naprav: iz države, iz družine, iz šole, iz vsega življenja.

Organizirani sovražniki božji zmagujejo! Ali tudi pri nas? Za sedaj še ne, pa tudi v prihodnosti ne bodo! Tako trdim, ako pogledam na pretežno večino naših duhovnikov po mestih in po deželi, ki poznate nevarnosti časa in s čudovito vztrajnostjo delujete zoper te nevarnosti. Tako trdim in srce mi veselja kipi, ako pogledam na od leta do leta večje število naših katoliških razumnikov, katere nam vzgajajo društva Danica, Zarja, Dan in kateri zavzemajo važna mesta širom naše domovine.

Vsi katoliški akademiki, na čelu jim katoliški izobraženci delujoči že v raznih strokah društvenega življenja, se bodo letos o priliki desetletnice graške Zarje meseca avgusta sešli v Ljubljani, da posvedočijo svojo katoliško prepričanje in zasnujejo načrte za smotrno in znanstveno borbo zoper vsakovrstne sovraže tega prepričanja. Kako pomemben shod v naših časih, kako bogat vir čistega veselja v bridkostih in žalostih naših dni!

2.

Še pred par leti smo tužno gledali na naše mladeniče po deželi. Trudili smo se več let, da bi jih iztrgali iz onih starih, ukoreninjenih razvad, po katerih so se naši plemeniti mladeniči, ko so malo bolj dorasli, potapljali v mlakužo nezmernega popivanja in nesramnega poželjenja, pa so tako podivjali, da so nam na žalost in sramoto daleč po svetu obsojevali te naše mladeniče, kot skrajno in nečuveno izprijene.

Naš trud je bil dolgo časa brezuspešen, ni bila pa brezuspešna naša goreča, zaupna in stanovitna molitev k Bogu za pomoč. Saj je pred par leti švignila na dan ideja „orlovska“ in je vnela srce naših mladeničev. Ideja orlovska pa obsega ne le telovadbo, ampak še bolj pravo izobrazbo srca v treznosti, čistosti, značajnosti, plemenitosti na rodovitnih tleh katoliške resnice. Za to idejo smo se duhovniki ogreli in ste jo povsod s čudovito požrtvovalnostjo razširjali ter mladeniče za njo pridobivali.

Število Orlov raste; vsepovsod vse kipi; sem ter tja kdo odpade, da preskoči v nasprotni, so-

vražni tabor; tako se vrste očiščujejo slabih udov, ostanejo pa v njih le hralbri, ponosni, plemeniti mladeniči. In tudi ti mladeniči se bodo sešli v Ljubljani, da izpolnijo čete naših akademikov. Pridružili se jim bodo mladeniči iz Marijinih kongregacij. Naši Orli in kongreganisti bodo imeli svoj sestanek; ponosno bodo korakali po beli Ljubljani, na primernem pripravljenem prostoru svetu pokazali svojo spretnost in okretnost in se z nova navdušili za lepo, vzvišeno marijansko in orlovsko idejo.

3.

Vrlim akademikom, ponosnim Orlom in blagim kongreganistom se pa pridruži tudi naše krščansko ljudstvo. V nedeljo 27. avgusta bomo imeli slovesno procesijo in sveto mašo na prostem pred nunsko cerkvijo, potem se bo v Alojzijevišču vršil „ljudski tabor“, kot sijajna verska manifestacija akademikov, Orlov, kongreganistov in vernega ljudstva.

V duhu gledam nepregledno množico, čujem svetega ognja ogrete govornike, opažam splošno navdušenost za verske ideale, navdušenost, kakršna se more zanetiti in kakršna more vzplamteti edino pri velikansko zasnovanih prireditvah v navzočnosti mnogobrojnega in raznovrstnega občinstva.

4.

Toda manifestirali ne bomo samo Slovenci: mnogoštevilno prihrume k nam dobro organizirani mladeniči iz Istre in Dalmacije, mladeniči in ljudstvo iz Hrvaške, akademiki in člani slovenske katoliške akademične lige češke in poljske, in sicer vsi v namenu zbuditi in osrčiti se za versko resnico, za versko življenje in za zmiraj bolj obsežno organizacijo akademikov, srednješolcev, kmečkih fantov in sploh vsega ljudstva, kar je neprecenljive vrednosti ravno za naše Kristusu sovražne čase.

5.

Na ta sestanek se vesele naši akademiki že dve leti, se pripravljajo naši Orli skoraj celo leto, se združujejo posebno Hrvatje, pa tudi drugi Slovani želeč videti našo vsestranski izpeljano in deloma že izdelano organizacijo. Kar so o tej organizaciji do sedaj slišali in čitali, to hočejo sedaj sami z lastnimi očmi gledati in se navdušiti za podobno delo med svojim ljudstvom.

Zato pa zahteva naša čast, še bolj pa korist cerkve in čast božja, da napnemo vse sile in se priredi zares kaj veličastnega. Res, morali bomo prinesiti marsikaj materielnih žrtev, trpel bo tudi alojzniški vrt, kjer se bo kot na pripravnem

prostoru izvrševal velik del programa: namreč tabor in telovadba. Toda ta materielna žrtev pač izgine, ako jo postavimo zraven moralnih pridobitkov zaželjenega sestanka, ki se mora vršiti po široko zasnovanem programu. Ne, slavnost se mora vršiti, in mora biti taka, da kaj vidijo naši gostje, da kaj vidimo tudi mi, pa bo dan ostal v spominu vseh udeležencev in se bodo globoko segajoči uspehi čutili povsod, kjer prebivajo Slovenci in Slovani.

Pripravljalni odbor v Ljubljani marljivo dela in snuje vse potrebno. Izdatna pomoč pa se pričakuje od Vas, dragi sobratje po deželi, da se ne ustrašite novega dela in novega truda za na-

meravani sestanek, ki ga bo od Vas prosil ljubljanski odbor. Kakor vedno, pokažimo tudi sedaj, da za idejo znamo žrtvovati čas in delo in se tudi največjega napora ne ustrašimo, pokažimo se vredni onega dobrega imena, ki ga uživamo sedaj pri sorodnih nam bratih! Naš trud in naše delo bo pa prijateljsko zvezo med nami in med našimi izobraženci ter kmečkimi mladeniči še bolj utrdilo, pa jo noben nasproten vihar ne bo mogel več omajati.

V Ljubljani na praznik sv. Cirila in Metoda 1911.

† Anton Bonaventura,
knezoškof.

62.

O porcijunkulskem odpustku.

(Suprema S. Congregatio S. Officii).

(Sectio de Indulgentiis).

DECRETUM.

Portiunculæ, quam vocant, Indulgentiæ lucranda redeunte iam die, innumerae propemodum Apostolicæ Sedi preces undequaque gentium oblatae sunt aliaque offerendæ praevidentur tum ad iam obtentorum hac in re concessionum prorogationem tum ad novarum elargitionem impetrandam. Cum igitur Supremæ huius Sacrae Congregationis Sancti Officii, cui Indulgentiarum moderandarum munus incumbit, mens sit certas ac fixas super praestantissimo huiusmodi spirituali favore normas praestituere, ne forte alicubi fideles, dum hae parantur, eo fraudari contingat, Emmi ac Rmi DD. Cardinales Inquisitores Generales in plenario conventu habito feria IV die 24 huius mensis generali Decreto, usque ad novam dispositionem valituro, statuendum censuerunt:

1. Omnes et singulae tam pro fidelibus in saeculo viventibus quam pro piis communitatibus antea a Sancta Sede factae et iam nunc expiratae vel in posterum expiraturae de Portiunculæ Indulgentia concessionones prorogatae habeantur sine die, firmis, quoad cetera, clausulis et conditionibus praecedentis Indulti habitaque ratione, quoad utile sacris visitationibus peragendis tempus, novissimi huius eiusdem Supremæ Sacrae Congregationis Decreti diei 26 Ianuarii anni currentis (Acta Apostolicæ Sedis, an. III, vol. III, pag. 64).¹

2. Quod ad novas concessionones tam pro fidelibus in saeculo viventibus quam pro piis communitatibus, providendum pariter sine die committitur respectivis Ordinariis cum facultatibus necessariis et opportunis, salvis tamen clausulis et conditionibus Motu-Proprio die 11 Iunii anni elapsi praescriptis (Acta Apostolicæ Sedis, an. II, vol. II, pag. 443).¹

3. Itidem, demum, respectivis Ordinariis prorogatur sine die facultas, praefato Motu-Proprio superiore anno eisdem concessa, statuendi ad supradictam Indulgentiam lucrandam, loco diei secundae Augusti, Dominicam proxime insequentem, servatis clausulis et conditionibus ibidem appositis.

Quae omnia SSmmus D.N.D. Pius divina providentia PP.X, in solita audientia R. P. D. Adessori sequenti die impertita benigne adprobare ac suprema Sua auctoritate confirmare dignatus est. Contrariis quibuscumque, etiam specialissima atque individua mentione dignis, non obstantibus.

Romae, ex Aedibus S. O., die 26 Maii 1911.
L. † S.

Aloisius Giambene,
Substitutus pro Indulgentiis.

Vsled teh pooblastil dovolim, da se smejo odslej v ljubljanski škofiji po vseh župnih, samostanskih in duhovnijskih cerkvah oziroma kapelah, kjer se obhaja redna služba božja, prejemat porcijunkulski odpustki pod navadnimi pogoji, in sicer od 12. ure opoldne 1. avgusta do polnoči 2. avgusta, ali pa naslednjo nedeljo, t. j. od sobote opoldne do nedelje opolnoči.

V Ljubljani, 30. junija 1911.

† Anton Bonaventura,
knezoškof.

¹ Škof. List, 1911, 89.

¹ Škof. List, 1910, 89.

Skupno zborovanje za ohrano spomenikov in domovinsko varstvo v Solnogradu l. 1911.

C. kr. ministrstvo za bogočastje in uk je z dopisom z dne 28. maja t. l., št. 23.607, naslednje semkaj sporočilo:

Unter dem höchsten Protektorate Seiner k. u. k. Hochheit des durchlauchtigsten Herrn Erzherzogs Franz Ferdinand findet in der Zeit vom 13. September bis 16. September d. J. in Salzburg die „Gemeinsame Tagung für Denkmalpflege und Heimatschutz“ statt.

Die Regierung begrüßt den Zusammentritt dieser internationalen Veranstaltung auf heimischem Boden auf das wärmste, da sie von derselben mit Recht erwarten zu können glaubt, daß sie den neueren Anschauungen der Denkmalpflege, deren Bedeutung immer mehr anerkannt wird, auch in Österreich mehr Geltung als bisher verschaffen und die auf den Schutz der Heimat gerichteten Bestrebungen nachdrücklichst fördern wird.

In dieser Erwägung wird daher die Tagung vom Ministerium für Kultus und Unterricht und vom Ministerium für öffentliche Arbeiten in weitgehendster Weise gefördert und auch vom Eisenbahnministerium durch Gewährung von Fahrtbegünstigungen für die Teilnehmer unterstützt.

Aus dem reichhaltigen Programme, von welchem in der Anlage ein Exemplar mitfolgt, wäre nebst anderen interessanten Referaten insbesondere der Vortrag des Herrn Prälaten Professors Dr. S w o b o d a über „Kirchliche Denkmalschutz-Gesetzgebung“ hervorzuheben.

Mit Rücksicht auf das rege Interesse, das der hochwürdige Klerus der Pflege und dem Schutze der zahlreichen kirchlichen Denkmale entgegenbringt, beehre ich mich, das hochwürdigste Ordinariat auf diese Tagung, welche geeignet ist, dieses Interesse noch mehr zu vertiefen und auszubreiten, aufmerksam zu machen und das Ersuchen daran zu knüpfen, den hochwürdigen Klerus der dortigen Diözese zur Teilnahme an dieser Veranstaltung einzuladen, in welcher Hinsicht sich vielleicht die Einschaltung des Programmes in das dortige Diözesenblatt in passender Weise am ehesten empfehlen dürfte.

Weiters wird das hochwürdigste Ordinariat ersucht, diesem Unternehmen eine Unterstützung auch in der Weise zu gewähren, daß jenen hochwürdigen Klerikern der dortigen Diözese, die sich

zur Teilnahme am Denkmaltage anmelden, der hiefür erforderliche Urlaub nach Möglichkeit gewährt werde.

Programm.

Mittwoch den 13. September:

Begrüßungsabend in der Aula academica am Universitätsplatze (Beginn 7 $\frac{1}{2}$ Uhr). Offizielle Begrüßungen und Ansprachen. Geschäftliche Mitteilungen. Hierauf Lichtbildervortrag des Herrn Professor Dr. Strzygowsky-Wien über: „Salzburgs Kunstdenkmäler“.

Nachher geselliges Beisammensein im Stieglkeller.

Donnerstag den 14. September:

Erste Sitzung in der Aula academica. Beginn 9 Uhr vormittags.

Tagesordnung:

1. Eröffnungsansprache des Vorsitzenden Geh. Hofrat Professor Dr. von Oechelhaeuser-Karlsruhe.
2. „Entwicklung und Ziele der Denkmalpflege in Deutschland und Österreich.“ Referenten: Geh. Regierungsrat Professor Dr. Clemen-Bonn und Professor Dr. Dvořák-Wien.
3. „Entwicklung und Ziele des Heimatschutzes in Deutschland und Österreich.“ Referenten: Professor Schultze Naumburg-Saaleck, Archivsekretär und Konservator Dr. Giannoni-Wien und Dr. von Szenetkowski-Graz.
4. „Erhaltung des Kernes alter Städte.“ Referent: Geh. Hofrat Professor Dr. Gurlitt-Dresden.
5. „Der Kampf um Alt-Wien.“ Referent: Hofrat Professor Dr. Neuwirth-Wien.

Die Sitzung wird unterbrochen durch eine Frühstückspause von 12 $\frac{1}{2}$ bis 1 $\frac{1}{2}$ Uhr. Schluß der Sitzung: nach 3 Uhr.

Nach Schluß der Sitzung gruppenweise Besichtigung der Kunstdenkmäler der Stadt unter sachkundiger Führung. (Hierüber wird näheres Programm bekanntgegeben werden.)

Abends 9 Uhr: Empfang der Teilnehmer an der Tagung beim k. k. Landespräsidenten Levin Grafen Schaffgotsch im Regierungsgebäude. (Anzug: Gehrock.)

Freitag den 15. September:

Zweite Sitzung in der Aula academica, Beginn 9 Uhr vormittags.

Tagesordnung:

6. „Heimatschutz und Wohnungsfrage.“ Referent: Professor Dr. Fuchs - Tübingen:
7. „Kirchliche Denkmalschutz - Gesetzgebung.“ Referent: Prälat Dr. Swoboda - Wien.
8. „Denkmalpflege und Museen.“ Referent: Professor Dr. Dehio - Straßburg i. E.
9. „Bauberatung und Heimatschutz.“ Referent: Landesbaurat a. D. Rehorst, Beigeordneter der Stadt Cöln.
10. Geschäftliches: Neuwahl des Ausschusses und Bestimmung des Ortes und Termins für die nächste gemeinsame Tagung 1913.

Schluß der Sitzung (ohne Frühstückspause): gegen 2 Uhr.

Nachmittag 3 $\frac{1}{2}$ Uhr: Besichtigung der Festung Hohensalzburg mit Vorführung von volkstümlichen Trachten, Gebräuchen und Aufzügen; hierauf Fortsetzung der Besichtigung von Kunstdenkmäler der Stadt.

Abends 8 Uhr: Öffentliche Sitzung in der Aula academica: Lichtbildervortrag des Herrn Geh. Regierungsrat Professor Dr. Conwentz - Berlin über: „Naturschutzparke“. Nachher geselliges Beisammensein im Hotel Mirabel.

Samstag den 16. September.

Im Anschluß an die Tagung finden Ausflüge statt, und zwar:

I. Ausflug nach Wien. Abfahrt Samstag früh 6²⁰ Uhr von Staatsbahnhof. Bahnfahrt bis Pöchlarn, von dort Donaufahrt bis Wien mit Aufenthalt in Melk (Besichtigung des Benediktinerstiftes, Frühstück) und in Dürnstein oder Krems (Besichtigung der dortigen Kunstdenkmäler). Ankunft in Wien 7 Uhr abends. Rückfahrt beliebig. Der Preis für die ganze Fahrt nach Wien mit Frühstück in Melk (einschließlich Getränk und Trinkgelder) beträgt 20 Kronen. Die Anmeldung zu dieser Fahrt muß längstens bis Freitag den 15. September 10 Uhr vormittags im Bureau erfolgen, woselbst auch etwaige Wünsche wegen Wohnungsbestellungen in Wien entgegengenommen werden.

II. Ausflug in die nähere Umgebung von Salzburg (Programm vorbehalten).

Der Ortsausschuß empfiehlt, für die Beschaffung von Wohnungen in Gasthöfen oder Privatquartieren sich der Vermittlung seines Wohnungs - Komitees zu bedienen. Adresse: Vizebürgermeister kais. Rat Max Ott, Salzburg, Sparkasse.

Das Bureau des Ortsausschusses befindet sich bis einschl. Montag den 11. Sept. im Rathause, vom 12. Sept. ab im „Studiengebäude“ am Universitätsplatze neben der Aula academica.

Die Teilnahme an der Tagung ist eine freie. Es ist hiezu weder eine Einladung erforderlich, noch wird die Zugehörigkeit zu einem verwandten Vereine oder Verbände vorausgesetzt. Von jedem Teilnehmer wird zu den Kosten der Tagung ein Beitrag von 6 Kronen erhoben, wofür auch der gedruckte stenographische Bericht über die Verhandlungen übersandt wird. Die Mitglieder des Bundes Heimatschutz haben zu allen Sitzungen unentgeltlich Zutritt. Die Sitzung am Freitag abend ist eine allgemeine öffentliche. Möglichst frühzeitige vorherige Anmeldung beim Ortsausschuß sehr erwünscht.

Das k. k. Eisenbahnministerium hat den Teilnehmern der gemeinsamen Tagung für Denkmalspflege und Heimatschutz Salzburg 1911 für die Fahrt von und zum Kongreßorte auf den Linien der k. k. österreichischen Staatsbahnen mit Ausnahme der im Staatsbetriebe stehenden Lokalbahnen für Entfernungen von mehr als 50 km nachstehende Begünstigungen gewährt:

I. Klasse Schnellzug gegen Lösung einer Personenzugskarte I. Klasse.

I. Klasse Personenzug gegen Lösung einer halben Schnellzugskarte I. Klasse.

II. Klasse Schnellzug gegen Lösung einer Personenzugskarte II. Klasse.

II. Klasse Personenzug gegen Lösung einer halben Schnellzugskarte II. Klasse.

Diese Ermäßigungen werden nur gegen Vorweis von Ausweiskarten gewährt, auf welchen die näheren Bestimmungen hierüber ersichtlich sind. Diese Ausweiskarten werden den Kongreßteilnehmern nach Lösung der Teilnehmerkarte mit dieser oder nach endgültiger Anmeldung über Verlangen ausgestellt. Um die Begünstigung schon bei der Reise nach Salzburg beanspruchen zu können, empfiehlt es sich, die Ausweiskarten rechtzeitig beim Ortsausschusse anzusprechen oder die Teilnehmerkarten schon vorher zu lösen.

Čč. gg. duhovniki se vabijo, da se tega shoda udeležijo, v kolikor jim razmere dopuščajo.

64.

Izplačevanje službenih prejemkov potom c. kr. poštne hranilnice.

C. kr. deželna vlada za Kranjsko sporoča z dopisom z dne 7. junija t., l. št. 15.464, semkaj doslovno:

Im Nachhange zur h. ä. Note vom 21. November 1910, Zl. 28.766, betreffend die Zahlungen im Wege der k. k. Postsparkasse in Wien, behrt sich die Landesregierung den hochwürdigen fürstbischöflichen Ordinariate zur gefälligen weiteren Verständigung die weiteren im Gegenstande erflossenen Ministerialverordnungen bekannt zu geben:

1. Erlaß des k. k. Finanzministeriums vom 19. August 1910, Zl. 62.607:

Langen bei einer Behörde (Seelsorgestation) Zahlungslisten ein, die einen Zahlungsempfänger enthalten, der infolge Versetzung an einen anderen Dienstposten den Dienst bei seiner neuen Dienstbehörde bereits angetreten hat, so ist der zur Auszahlung kommende Nettobetrag sofort mittelst portofreier Postanweisung an die neue Dienstbehörde (Seelsorgestation) zur Ausfolgung an den Bezugsberechtigten zu übersenden und die Zahlungsliste mit dem bezüglichlichen Postaufgabrezepisse zu belegen.

Die vom Bezugsberechtigten auszufertigende (stempelfreie) Empfangsbestätigung ist von der neuen Dienstbehörde (Seelsorgestation) der dem

Rechnungsdepartement zurückzusendenden Zahlungsliste des nächsten Monats anzuschließen.

2. Erlaß des k. k. Ministeriums des Innern vom 26. Mai 1910, Zl. 13.700:

Langen bei einer Behörde (einem Amte, einer Lehranstalt, Seelsorgestation) Zahlungslisten ein, die einen Zahlungsempfänger enthalten, dem der Bezug wegen erfolgter Abreise, Urlaub, Ferien etc., nicht ausgezahlt werden kann, so ist ihm der angewiesene Nettobetrag mittels Postanweisung an die bekanntgegebene Adresse zu übersenden und die Zahlungsliste mit dem bezüglichlichen Postaufgabrezepisse zu belegen.

Die von dem Bezugsberechtigten auszustellende stempelfreie Empfangsbestätigung ist von der Behörde (dem Amte, der Lehranstalt, Seelsorgestation) eventuell mit der Zahlungsliste des nächsten Monats an das Rechnungsdepartement der k. k. Landesregierung einzusenden.

Die mit der eingangs zitierten h. ä. Note bekannt gegebenen Bestimmungen, betreffend die Angabe der neuen Adresse und des Postamtes an das h. ä. Rechnungsdepartement etc. bleiben unverändert aufrecht.

65.

Dostop k sv. Očetu.

Da se prepreči dostop nevrednih oseb k sv. Očetu, je c. kr. ministrstvo za zunanje posle odredilo, da sme c. in kr. poslaništvo pri Vatikanu v prihodnje izdajati priporočila za avdienco pri sv. Očetu le onim avstrijskim in ogrskim državljanom, ki se izkažejo razen z dokazilom istosti, tudi še z npravnostnim izpričevalom ali s priporočilom domače cerkvene ali politične oblasti. Le odličnjakom in osebam znanim c. in

kr. poslaništvu se izdajajo taka priporočila neposrednje, kakor doslej.

Ko se čč. župni uradi o tem obveščajo v zmislu dopisa c. kr. deželnega predsedništva z dne 2. junija t. l., šte. 2545/präs, se jim hkrati naroča, naj romarje na to odredbo opozarjajo.

Ta odredba pa ne velja za skupne romarske vlake, kjer vodniki vse potrebno za dostop k sv. Očetu oskrbe.

66.

Letno poročilo

„Apostolstva sv. Cirila in Metoda pod zavetjem Device Marije“ za leto 1910.

Vpisanih je okoli 20.300 udov.

Skupnih dohodkov je bilo 5455.59 K; stroškov je bilo 445.62 (za podobice, poštnino in za

male tiskovine). Torej ostane čistih dohodkov 5009.97 K.

Dohodki so se tako-le razdelili:

„Velehradski Akademiji“ 350 K; P. A. Palmieriu za nadaljevanje dela „Theol. dogm. orthodoxa“ 60 K; P. Wiercinskemu S. J. (za rusko katoliško cerkev v Moskvi) 100 K; za ruski katoliški časopis „Věra i Žižni“ 60 K; za Bosno 450 K; hrvaškim uniatom 250 K; za Slovence v Gradcu 200 K; za Slovence na Dunaju 50 K; za bolgarske misijone v Macedoniji 700 K; za bolgarske misijone v Bolgariji, Odrinu (Adrianopel)

in odrinski okolici in v Carigradu skupno 2190 K; za ruski prevod „Acta II. Conventus Velehradensis“ (izide v Moskvi) 150 K; za VI. Velehradski shod 450 K. — Torej je 0:03 K. primanjkljaja.

V Ljubljani, dne 1. junija 1911.

Za škofijski odbor:

Dr. F. Grivec
t. č. tajnik.

Dr. J. Janežič
t. č. predsednik.

67.

Duhovne vaje.

Skupne duhovne vaje za duhovnike se bodo letos vršile od 28. avgusta do 1. septembra t. l., in sicer v zavodu sv. Stanislava v Šent Vidu nad Ljubljano.

Čas za zglaševanje je do 20. avgusta pri vodstvu zavoda sv. Stanislava v Šent Vidu nad Ljubljano.

68.

Kanonična vizitacija in birmovanje.

Dne 6. avgusta t. l. bo vizitacija in birmovanje na Brezovici pri Ljubljani.

V semiški dekaniji se red nekoliko izpre-

meni: V Metliki bo v nedeljo 20. avgusta t. l., na Radovici v ponedeljek 21. avgusta, na Suhorju v torek 22. avgusta.

69.

Slovstvo.

Kraljestvo božje na Jutrovem. Izdalo Apostolstvo sv. Cirila in Metoda pod zavetjem Device Marije. II. letno poročilo. V Ljubljani, 1911. Tiskala Katoliška tiskarna v Ljubljani. Cena 24 h. Str. 36.

Vsebina: Marica. Misijonska povest z morske obali. Spisal Silvin Sardenko. — Pridi k nam tvoje kraljestvo. Vzhodna cerkev. Katoliški Bolgari vzhodnega obreda. Macedonija, Bosna. Katoliška vera med Rusi. Letno poročilo za l. 1910. Nabrani prispevki. Knjižico diči 6 slik.

Mali protialkoholni katekizem za male pa tudi za velike ljudi. II. izdajo odobril kn.-šk. ordinariat v Ljubljani, 21. junija 1911, št. 2506. Iz-

dalo društvo „Abstinent“. Ljubljana, 1911. Tiskala Katoliška tiskarna. Str. 12.

Došla je ordinariatu prošnja, da bi se ta knjižica uvedla kot učna knjiga v višje razrede ljudskih šol. Ker se to ne more zgoditi, pa ordinariat knjigo prav toplo priporoča vsem župnikom in katehetom, naj bi jo širili med mladino in odrasle. Kaj primerne so te knjižice za darila šolarjem ob raznih prilikah. Dobro bi bilo, da bi se pri peti božji zapovedi vsebina te knjižice razložila. Kaj boljšega katehet težko doseže, kakor če vzgoji treznejši rod. Na podlagi te knjižice se mu lahko posreči.

70.

Konkurzni razpis.

Z okrožnico je bila razpisana novoustanovljena župnija Lom pri Tržiču. Prošnje naslovljene na kn.-šk. ordinariat so vložiti do 15. julija.

Razpisani sta nadalje župniji: Duplje v kranjski in Šent Janž v trebanjski dekaniji.

Prošnje za župnijo Duplje so nasloviti na kn.-šk. ordinariat, za župnijo Šent Janž pa na kolegiatni kapitelj v Novem mestu.

Zadnji rok za vlaganje prošenj je 12. avgust 1911.

71.

Škofijska kronika.

Prezentiran je bil za Kurchbergov kanonikat pri ljubljanski stolici vlč. g. dr. Josip Gruden, profesor bogoslovja v Ljubljani.

Podeljena je župnija Žiri: č. g. Josipu Logar, prefektu v zavodu sv. Stanislava v Šent Vidu in župnija Vrhpolje pri Vipavi č. g. deficientu Antonu Papežu.

Premeščen je bil Ivan Baloh, kaplan v Stari Loki, za vikarja v Zagorje na Notranjskem. Nemški viteški red je premestil č. župnega vikarja P. Rajmunda Kubinek iz Črnomlja v Ljubljano, č. P. Kazimira Kosobud iz Ormoža za župnega vikarja v Črnomelj, č. P. Anzelma Polak za kaplana v Ormož.

Nameščen je bil semeniški duhovnik č. g. Leopold Erzín za kaplana v Planini pri Rakeku.

Mašniško posvečevanje. Presv. g. knezoškof dr. Anton Bonaventura Jeglič je posvetil v maš-

nika 6. junija č. Fr. Gerarda Korpar, O. Cist. — Dne 1. julija so prejeli subdiakoniat, 3. julija diakonat in 5. julija prezbiterat gg. bogoslovci četrtoletniki: Franc Hočevar, Fr. Lončar, Gregor Žerjav; tretjeletniki: Ivan Filipič, Martin Jarc, Pavel Klemenčič, Matej Tavčar, Tomaž Tavčar, Franc Vidmar. Dne 5. julija je prejel diakonat č. fr. Anton Avbelj, O. ff. Min.

Resigniral je na svojo župnijo Šent Janž č. g. Ivan Nemanjič.

Stalni pokoj je dovoljen č. g. Antonu Stenovec, župniku v Dupljah.

Suspendirana sta čč. gg.: Anton Berce, župnik v p. v Ljubljani in Franc Škrjanec, župnik v p. v Ljubljani.

Umrl je č. g. Franc Andrejak, župnik v p. v Šent Vidu nad Ljubljano dne 25. junija 1911. Priporoča se čast. duhovščini v molitev.

Knezoškofijski ordinariat v Ljubljani, dne 10. julija 1911.

Vsebina: 60. Poročilo o konferencah »Sodalitatis Ss. Cordis Jesu« 1. 1910. — 61. Shod naše mladine. — 62. O porciunskem odpustku. — 63. Skupno zborovanje za ohrano spomenikov in domovinsko varstvo v Solnogradu l. 1911. — 64. Izplačevanje službenih prejemkov. — 65. Dostop k sv. Očetu. — 66. Letno poročilo »Apostolstva sv. Cirila in Metoda pod zavetjem Device Marije« za l. 1910. — 67. Duhovne vaje. — 68. Vizitacija in birmovanje. — 69. Slovestvo. — 70. Konkurzni razpis. — 71. Škofijska kronika.